

בעניין:

ניב אביטל, ת.ז. 308274430

באמצעות ב"כ עוה"ד גיא צוברי וואו אסף דוק
החשמונאים 119, ת"א
פקס: 762-1401 (03)

המערער

- נ ג ד -

אסתר אתי סבג חזן, ת.ז. 022243604
מרחוב יחזקאל 21, נתניה

המשיבה

עיקרי טעון מטעם המשיבה

המשיבה מתכבדת להגיש עיקרי טיעון מטעמה במסגרת הערעור דנא.

- א. עוד בפתח הדברים תטען המשיבה כי יש לדחות את הערעור תוך חיוב המערער בהוצאות שכן, לא נפלה שום טעות בפסק דינו של בית משפט קמא, המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור בשים לב לכך שבית משפט קמא, **נתן פסק דין (חלקי) ארוך ומנומק** כדבעי לאחר ששמע עדויות ובחן בקפידה את חומר הראיות, אשר היה מונח בפניו וכי פסק הדין נשען על ממצאים שבעובדה שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם.
- ב. פסק דינו של בית המשפט קמא, אשר דחה את תביעתו של המערער (ובצדק) אולם מסתבר שהמערער לא בא על סיפוקו והוא נותר כאשר מלוא תאוותו בידו, תוך התעלמותה מהתנהגותו השערורייתית לאורך ההליך המשפטי בו הוא מבקש להתעלם מפסק הדין לרבות אי תשלום הוצאות המשפט שנפסקו כנגדו ובגין זאת **נפתח כנגדו תיק הוצאה לפועל**, הכל במטרה להוריד את המשיבה על ברכיה ולהביאה להתמוטטות פיזית ונפשית ולחורבן כלכלי של ממש (כאשר המערער יודע שהמשיבה קבלה ההפטר בעניינה זה מכבר).
- ג. **האם לכך מכוון המערער באמת בערעורו?**
- ד. המשיבה סבורה כי בנסיבות הקונקרטיות, לרבות עינוי הדין הרב שנגרם לה עד כה כתוצאה מהסאגה הבלתי נגמרת (בלשון המעטה) של התמשכות הליכים, אין מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא אשר הנו מנומק, נכון וצודק בנסיבות העניין.
- ה. מלבד זאת יאמר כבר עתה כי עיקר הערעור של המערער מכוון לממצאים שבעובדה, אשר בהן אין ערכאת הערעור נוטה להתערב כלל, כגון ניסיונה להלין על עצם קביעתו החד משמעית של בית משפט קמא שמדובר בנושא בעל חשיבות ציבורית רבה – **מיגור תופעת הפדופילים בארץ !!**
- ו. כן סבורה המשיבה שגם בשל התנהגותו חסרת תום הלב של המערער (העולה בכדי עשיית דין עצמי) ושממילא אינו מקיים פסקי דין (בצורת תשלום ההוצאות שנפסקו כנגדו בהליך

בבית המשפט קמא) אולם דורש מהמשיבה "לפצות אותו" (רישא כתב הערעור) יש לדחות את הערעור תוך חיוב המערער בהוצאות.

להלן עיקרי עמדת המשיבה ביחס לטענות הערעור של המערער:

1. ספר משלי (פרק כ"ח פסוק י"ג) מתאר נאמנה את מה שאמור היה המערער במקרה דנא לעשות "מְכֶסֶה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחֵם".
2. המערער עשה ומעל ומעבר ככל שעלה בידו על מנת ליצור "מסך עשן" מעל מעשיו הנלוזים, שבגינם נחקר במשטרה, וכל זאת בכדי להסיט ללא הצלחה את כבי בית המשפט קמא מהעובדה כי ניסה לבצע מעשים מיניים עם קטינה בת 13 ברכבו, ופועל יוצא מכך הוא שאין כל בסיס משפטי לתביעתו שנדחתה בצדק רב. לא זו אף זו – מלין המערער (סעיף 9 לערעור – "הותרת פסק הדין תהווה תמריץ לעבריינות...") (ההדגשה אינה במקור, א.ס.) – "עבריינות" ??? – מערער בוגר המגיע למפגש עם בת 13 ברכבו למטרות... מלין כי "הותרת פסק הדין תהווה תמריץ לעבריינות... ??
3. מעשיו של המערער חמורים הם ואין החברה יכולה לעבור על כך בשתיקה ובפרט שניצל וממשיך לנצל הוא בחוסר תום לב וניקיון כפיים את המערכת המשפטית כולה על מנת "לטשטש" את מעשיו הנלוזים והחמורים.
4. חציו הראשון של הפסוק המצוטט לעיל, "מכסה פשעיו לא יצליח", מזהיר כי דרך ההסתרה והכיסוי לא תצלח - ויש כאן עידוד ברור להכרה בטעות ולהודאה בה. הפסוק ניתן בהוראה מפורשת "מודה ועוזב", "קרי - לקבלת רחמים ומחילה, אין די בהודאה והכרה בטעות ובחטא, חייבת להתלוות אליה נטישת דרך הרע.
5. בתוספתא (מסכת תענית, פרק א, הלכה ח) ובעקבותיה בתלמוד (תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף ט"ז, עמוד א') מובא בהקשר זה משל על טובל ושרץ בידו: "אמר רב אדא בר אהבה, אדם שיש בידו עבירה ומתודה ואינו חוזר בה, למה הוא דומה - לאדם שתופס שרץ בידו, שאפילו טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה לו טבילה. זרקו מידו - כיון שטבל בארבעים סאה, מיד עלתה לו טבילה, שנאמר ומודה ועוזב ירוחם; ואומר' נישא לבבנו אל כפים אל אל בשמים"
6. במדרש מובא אף מטבע הלשון המוכר כיום "טובל ושרץ בידו": "שנו רבותינו אדם שיש בו עבירות ומתודה ואינו חוזר למה הוא דומה, לאדם שטובל ושרץ בידו שאפילו טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה בידו טבילה, זרקו מידו וטבל בארבעים סאה מיד עלתה לו טבילה שנאמר ומודה ועוזב ירוחם וכו'"
7. הרמב"ם בספרו ההלכתי הביא את דברי חז"ל אלו "כל המתוודה בדברים, ולא גמר בליבו לעזוב--הרי זה דומה לטובל, ושרץ בידו, שאין הטבילה מועלת, עד שישליך השרץ; וכן הוא אומר "ומודה ועוזב, ירוחם"
8. המשיבה טוען כי אף לשיטתו של בית המשפט קמא מדובר בפעילות שהיא בעלת עניין רב וחשיבות ציבורית רבה – מיגור תופעת הפדופילים בארץ, ומשכך צדק בית המשפט קמא עת קבע בפסק דינו כי עומדות לזכות המשיבה כל ההגנות הקבועות בלשון החוק, ודחה את תביעתו של המערער כנגדה תוך חיוב המערער בהוצאות משפט (שלא שולמו למשיבה ובגינם נפתח תיק הוצאה לפועל כנגד המערער).
9. המשיבה מתנגדת לכל "קביעה" של המערער בעניין "יודעין" או "שיתוף פעולה" שכן אלו נשללו בפסק הדין.

10. לא זו אף זו שקשה להתעלם מהעובדה שגם כעת מנסה המערער להילחם "בקרב אחרון" כנגד אבי דוביצקי וזאת על חשבון אזרחים תמימים (כמשיבה) אשר נקלעה לקו האש במלחמה ארוכת שנים בין המערער למר **אבי דוביצקי**.

11. **לקראת סיום**: המערער מלין בסעיף 14 לערעורו על חיובו בהוצאות משפט (שאותם כאמור לא שילם ותיק הוצאה לפועל נפתח כנגדו), אשר נפסקו בצדק ובדין כנגדו (הרי תביעתו נדחתה) אולם יתרה מכך – יכל הוא לקבל את המלצת בית המשפט קמא ולמחוק התביעה כנגדה עוד בראשית הדרך, אולם המערער סרב להצעה זו ולאחר שפסק הדין של בית משפט קמא דחה את תביעתו – חויב הוא בהוצאות, מופחתות אמנם – אבל חויב. יתרה מכך, בתביעתו של הערער כמו גם בסיכומים מטעמו כמו גם בכתב הערעור – מבקש הוא לחייב את המשיבה בהוצאות משפט ושכ"ט – אזי מדוע מתפלא המערער כי חויב (בצדק ובדין) בהוצאות עת תביעתו נדחתה ?

סיכום

12. מעבר לצורך ולקראת סיום תטעם המשיבה כי לצערה בשנים האחרונות קיימת עדות לתופעה הולכת ומתגברת של תביעות לשון הרע שכל תכליתן להרתיע ולהשתיק אנשים או פעילים בנושאים **בעלי חשיבות ציבורית**.

13. המשיבה תוסיף ותטען כי תביעה היוצאת נגד שימוש שעשה אדם בחופש הביטוי שלו בקשר לנושא בעל חשיבות ציבורית, דינה להידחות.

14. המשיבה תחזור ותטען כי יש לדחות את הערעור תוך חיוב המערער בהוצאות שכן, לא נפלה שום טעות בפסק דינו של בית משפט קמא, המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור בשים לב לכך שבית משפט קמא, **נתן פסק דין (חלקי) ארוך ומנומק** כדבעי לאחר ששמע עדויות ובחן בקפידה את חומר הראיות, אשר היה מונח בפניו וכי פסק הדין נשען על ממצאים שבעובדה שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם.

15. אשר על כן ולאור כל הנטען לעיל מתבקש כ' בית המשפט להורות על דחיית הערעור תוך חיוב המערער בהוצאות משפט.